

Vikingen nr 3 2008

Tidningen Vikingen utkommer med 4-6 nummer per år.

Alla kårens medlemmar kan skicka in bidrag till kårtidningen. Du som har varit med om någonting skoj som du vill berätta om, kom in med ett bidrag. Saknar du någonting efter en övernattning eller en kåraktivitet, eller kanske har du hittat något som söker sin ägare, skriv några rader.

Skriv till: Scoutkåren Vikingarna c/o Lennart Holm, Skyttens Gata 560, 136 61 Haninge eller e-post till lennart@vikingarna.nu.

< -- > < -- > < -- > < -- > < -- > < -- > < -- > < -- > < -- > < -- > < -- > < -- >

Tisdagar på Vikingarna

I år kan du vara med på olika scout- och andra aktiviteter på tisdagar.

Hittills under hösten har vi seglat OP-jolle, lärt oss tagla, gjort repmattor i miniformat, mm.

Men det är många tisdagar kvar. Vad vi kommer att göra hittar du på vår hemsida www.vikingarna.nu som vanligt.

< -- > < -- > < -- > < -- > < -- > < -- > < -- > < -- > < -- > < -- > < -- >

Du har väl inte glömt att betala medlemsavgiften till scoutkåren?

Avgiften, 500:- per termin betalas in på
Scoutkåren Vikingarnas bankgiro 56 71 – 93 70
snarast efter terminsstarten.

Glöm inte att skriva namn, avdelning och födelsedatum vid inbetalning.
Annars är det svårt att veta vem som har betalat.

Långa månader, korta pengar?

Räcker inte familjens pengar till allt, men scouten/-erna vill vara med?
Ring vår kårordförande, Lennart Holm 08-745 01 86 eller 070-37 39 345.
Ingen ska behöva stå utanför scouterna p.g.a. pengabrist.

Ledare, funktionärer och andra vuxna?

Ledare på avdelning samt övriga funktionärer i scoutkåren betalar ingen avgift, d.v.s. är avgiftsbefriade.
Dessa ska dock via e-post till medlemsregistreraren (karitahw@hotmail.com) meddela att de vill vara medlemmar i Scoutkåren Vikingarna under höstterminen 2008.

Vuxna passiva medlemmar (s.k. stödjande medlemmar) betalar, minst, 200 kronor per kalenderår. Då ingår inga medlemsförmåner typ försäkring eller tidning.

Vandroock sommaren 2008

- Ge mig en bokstav
- V
- Ge mig en fågel
- AND
- Vad är det som rullar?
- Rock (n´roll reds anm)
- Vad blir det?
- VANDROCK

Lägerchefen Kalle Meter använder sin kaserngårdsstämma och alla vi hundra scouter, finska och svenska, tar ifrån tårna. Det har varit en vecka av strålande solsken och äventyr. Våra finska vänkårer Pojkarna och Åbo Vildar tar hand om oss på ett fantastiskt sätt. Vi är på en obebodd ö och saknar ingenting.

Här följer en lägerreport för att påminna om allt som vi var med om och som förhoppningsvis lockar er övriga att följa med nästa gång...

Resan dit

Idén till lägret föddes sommaren 2006 då Pojkarna med s/y Verdandi gjorde en snabbvisit till Vässarö och lägret Sjöstjärna och mötte Vikingarna. Vår egen lägerkommitté (Janne, Karita, Ann, Maggan och Jonte) smed planer hur alla scouter skulle ta sig till ön samt vår egen segelbåt och alla tält.

Den 27 juli avgick Åbofärjan Galaxy med Ivar, Beata, Johan, Niklas, Jacob, LVQ, Emil, Jakob, Maggan, Stephen, Cilla, Christian, Jojje, Moa, Leo och undertecknad. Några dagar tidigare hade redan Notre Dame avseglat från Stockholm mot Nagu skärgård med Patrik, Tyko, Amanda, Robert, Elias, Felix, Ludde och Alice ombord. Mitt i natten angör färjan Åland för att få sälja taxfree enligt EU-regler och samtidigt hoppar Ida på.

Måndag morgon far vi med buss tillsammans med Åbo Vildar (finlandssvensk flickscoutkår) och Pojkarna (finlandssvensk pojkscoutkår) mot lägret. Efter omlastning fortsätter vi med våra vänkårens segelbåtar Verdandi och Selavi mot ön Vandroock som stått obebodd sedan 1960-talet.

Morgondopparklubben

På ön har Pojkarnas och Vildarnas ledare byggt upp latriner (benämns lattor), brygga, matsal, marketenteri, kök, flaggstång, radiostation och så vidare. Många har slitit hårt med månader av förberedelser och dryga arbetspass på ön. En av dem är Hedda som har koll på allt och är lägerchefens högra hand (och käresta). Hon har alltid ett vänligt ord för var och en, lär oss mängder av nya roliga lekar och säljer godis på krita till oss svenskar som saknar Euro.

I köket står Peter och Anna-Moa och lyckas uppnå sitt eget motto: GOD MAT, MYCKET MAT, och mat i RÄTTAN TID, till både frukost, lunch, middag och kvällsfika under hela veckan. En verklig bedrift. Ingen av oss blir heller magsjuk tack vare goda hygienföreskrifter, handspritning vid varje måltid, och morgondopparklubben vars tävling Vikingarna vinner eftersom ”ingenting vår glädje dämpar”. Inte ens uppstigning vid sju när kylan efter en varm sovsäck skär i mårnen, myggorna kastar sig över oss och det är en timmes extra sömn för de som hoppar doppet.

Lindas by och stora råddet

Alla vi Vikingar hjälps åt (de som seglat och vi som åkt färja) att resa tält och bygga rinkaställningar (för ryggsäckarna) som vår bychef Linda tvingar oss att göra. Senare under veckan surrar också miniörerna och juniorerna en gungställning som snart blir mycket populär på lägret. Under veckan får vi vara med om många spännande övningar och tävlingar.

Vi trycker T-tröjor med texten "Vandrocks café" i fältnässigt screentryck. Vi övar orientering, knoppar och radioscouting. Det ordnas studiebesök till lotsstationen.

Mellan onsdag och torsdag drar så patrullscouterna ut på "Stora råddet" en scoutfärdighetstävling då det gäller att orientera rätt på ön Nagu, och klara allehanda utmaningar som att laga kladdkaka på stormkök, lösa chiffer och resa vindskydd. Tävlingen vinnas av en patrull från Vildarna, men Vikingarnas patrullscouter utmärker sig för sin hjälpsamhet och goda humör (betyddar arrangörerna) liksom våra juniorer, miniorer och ledare.

Vikingarnas egen "Florence Nightingale" Maggan, kör en av Pojkarna till Åbo lasarett under natten eftersom han skurit sig illa i fingret, men tack vare detta så tillfrisknar han snabbt.

Skummet yr runt fören

Under veckan seglar vi både Notre Dame och våra vänkårens båtar. Miniorer och juniorer provar på att dras efter båten i flytväst och vi lägger till i Nagu gästhamn för glass och bad. Till äventyret hör också att nyckeln åker i sjön, men LVQ, Ivar och Tyko vet hur man bryter upp lås och tjuvkopplar så det är ingen fara.

Först på torsdagen anländer de finska vargungarna (miniorer) och äventyrsscouter/tumlare (juniorer) och slår upp sina läger. Då har redan våra scouter varit på ön i 4 dar, totalt är de borta 9, en bedrift!

Snabbt knyts nya vänskapsband mellan svenska och finska scouter. Vikingarnas miniorer visar sig på styva linan under sitt "rådd" och vinner tävlingen bland annat tack vare sina stora färdigheter i "första hjälpen".

Inga applåder

Det är roligt att åka bort. Att träffa andra scouter som trots att de talar svenska, har andra seder som vi nu lär oss. Som Pinus. En ceremoni där den som tappat bort något återfår hittegods vid lägersamlingar om man hoppar på ett ben och högt lovar att aldrig vara så slarvig mer. Eller under lägerbålen då man inte får applådera utan istället skandera hejramsor av typen T-A-C-K, TACK, TACK, TACK. Eller att man inte måste bära scoutskjorta när solen steker, bara man har sin halsduk på.

Vi övar också på finskan (där finlandssvenskan lånat in roliga ord) som Punkki (fästing) eller Karki (godis). Just punkkis och de elaka strandmyggorna (eller vad det nu var) som bet scouter i ögat, kommer vi inte sakna.

Vi hinner med flera stämmningsfulla lägerbål vid stränderna runt ön innan vi skiljs åt. Allsångstävling, rörelselekar och uppträdanden. Våra miniorer gör flera bejublade framträdanden med till exempel en egen komponerad dans, scenkläder, trumsolo med mera. Åbo vildar kontrar med minnesvärda, men för de utvalda lätt pinsamma, utmaningar i tullen där man till exempel ska säga "vem älskar du mest". Vet du inte hur detta går till så fråga någon som var med på Vandrocks.

Tapto

Klockan 22.30 lägger sig tystnaden över lägret. Utom sista kvällen när patrullscouterna har tillåtelse att vara uppe hela natten och våra grabbar chevalereskt erbjuder tältplats åt några vildar fram på morgontimmarna. Under söndagen rivs hela lägret och tillslut går det inte att se att detta nyss varit hem åt 100 scouter, bortsett från alla upptrampade stigar.

När båtarna lägger ut för transport mot bussar och färjan hem till Sverige, börjar det plötsligt ösregna. Det känns som en tanke. Värmande sol under en hel vecka, på ett lysande ordnat scoutläger, det är något att minnas länge, länge...

Johan Bergendorff